Derde Jaer. Nr 20. Zaturdag, 17 Mei 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 17 MEI.

Alles kondigt aen dat de vyf-en-twintigste verjaerdag der krooning van Leopold I, koning der Belgen, met eene pracht en eene verrukking zal gevierd worden zonder voorbeeld in de geschiedenis van ons land.

Uit verschillige streken verneemt men dat er groote toebereidselen gemaekt worden in onze voornaemste steden en in eene menigte dorpen, waer zich de openbare opinie wilt vereenigen met de feesten van 2 july. De stichter van onze nationale onafhankelykheid zal eene hulde ontvangen weerdig van hem en van het erkentelyk Belgie.

Herinneren wy ter dezer gelegenheid een feit dat noch niet afgekondigd geweest is en dat de grootste eer doet aen dien zoo voorzichtigen, nederigen en onbaetzuchtigen monark. Van 1833, heeft het van koning Leopold afgehangen van den vrede met Holland te sluiten, en zich van dié mogendheid te doen erkennen als koning der Belgen. Willem I drong aen, de Europische hoven ondersteunden eene oogenblikkelyke scheiding, die een einde moest stellen aen den kritieken toestand die de gebeurtenissen van september hadden doen ontstaen. Indien koning Leopold niets anders geraedpleegd had dan zyn eigen en persoonlyk belang, zou hy zekerlyk toegegeven hebben aen de raedgevingen en het smeeken der eenen, aen de kritieken en bedreigingen der anderen, en de toekomst zyner dynastie zou zeker goed verzekerd geweest zyn; maer hy weigerde al de voorstellen die hem gedaen werden omdat zy te hart waren voor zyn aengenomen land. Inderdaed men eischte van Belgie overgroote geldopofferingen en de zuivere en eenvoudige afstaning der provincien Limburg en Luxemburg. Niets kon Leopold doen afwyken van de gedragslyn die hy voorgenomen had te volgen.

Dank aen de edelmoedige volherding, dank aen dien schoonen moed, vereenigd met de verdediging eener goede zaek, liet koning Leopold aen de belgische nationaliteit toe van wortel te schieten op een lang geplaegden grond; de openbare geest vormde zich met de ingevingen van eene verlichte vaderlandsliefde, en in 1838 bekwam Belgie vredes voorwaerden, welke voordeeliger waren dan die van 1833.

Ons aendeel in de schulden der Nederlanden werd in redelyke evenredigheid verminderd, geene enkele achterstallige werd ons in rekening gebragt, en wy konden ten minsten een groot deel der in geschil zynde provincien behouden. De groote dienst die ons Leopold alsdan bewees zou voldoende wezen voor den luister eener regering, omdat er de gevolgen eeuwig kunnen van zyn; maer wy hebben hem nog andere weldaden te danken, die de onpartydige geschiedenis zal aenteekenen.

—

De kommissie belast met het vaststellen der plegtigheden welke in de maend july zullen plaets grypen, ten einde den 25e verjaerdag der troonbeklimming van onzen koning te verluisteren, heeft haer programma nog niet onveranderlyk opgemaekt, doch heeft er reeds de grondstellen van aengenomen en er zyn nog slechts eenige kleine byzonderheden in beraedslaging gehouden. Ziehier wat men over de byzonderste schikkingen van dit programma vernomen heeft:

De feesten zullen drie dagen duren.

Den eersten dag (21) zal de koning zyne intrede in de hoofdstad doen zoo als in 1831; hy zal ontvangen worden door de gemeente-overheden onder eenen schitterenden praelboog opgeregt aen den inkom der straet en begeleid worden langs dezelfde straten als over vyf-en-twintig jaren, tot aen de St-Joseph plaets, in het kwartier Leopold.

Voor het portael der St-Joseph kerk zal Z. M. eenen prachttroon beklimmen om de hulde te ontvangen van al de groote korpsen van het land, waerna een *Te Deum* zal uitgegalmd worden door twaelf honderd stemmen en drie honderd instrumenten. Na deze plegtigheid, zal er een *défilé* plaets hebben waeraen de burgerlyke en militaire overheden, de deputatien van al de korpsen van het leger en der burgerwacht, met degene der kunst en lettermaetschappyen van het land zullen deel nemen.

Denzelfden dag zal plaets hebben het banket door de Kamers aen den koning opgedragen. Des avonds zal er aen Z. M. op de Paleis-plaets eene serenade gegeven worden door eenen ontzaggelyken koor. Daerby algemeene verlichting.

Den tweeden dag (22), wapenschouw der burgerwacht en van het leger. Des avonds om 10 uren, concert op de Paleis-plaets door een harmonie-orkest gevormd door de muziek-korpsen der burgerwacht en van het leger. Kostelooze vertooningen in het fransch en in het vlaemsch in de verschillige schouwburgen.

Den donderdag, historieke ommegang welke in grootschheid al zal te boven gaen wat men tot hier toe in dien aerd in Belgie gedaen heeft. Des avonds groot concert, waerop men de uitstekendste kunstenaers van het land zal hooren. Om 9 uren, vuerwerk.

Zulkdanig zyn de geruchten welke over de samenstelling van het programma der feesten van july loopen.

In eene der laetste zittingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, heeft M. de graef de Mérode aen den heer minister van justitie gevraegd of het gouvernement voornemens was het dagblad de *Nation* te vervolgen uit hoofde van eenen schandvollen artikel tegen H. K. H. de hertogin van Braband gerigt. De achtbare redenaer heeft lezing gegeven van den bedoelden artikel die luidt als volgt:

« Wy zullen aen het land geen nieuws zeggen welk hem zal verwonderen, als wy aenhalen dat Oostenryk zyne twee handen te gelyk leent aen M. Bonaparte, en al zyne magt inspant, om dezens vryheidsmoordende ontwerpen tegen Belgie door te dryven.

» Zoo een oorlog moest Oostenryk voor helper, en voor hoofdzakelyken medepligtige hebben!

» Maer er is eene byzonderheid die het land moet weten, namelyk deze: het is mevrouw de hertogin van Braband die, by het belgische Gouvernement, het werkzaemste werktuig is van de oostenryksche drukking.

» Wy vreezen niet van gelogenstraft te worden, door dit feit te bestatigen en door te doen zien, dat het een der natuerlyke vruchten is van het huwelyk van M. den hertog van Braband, in de decembrische beweging, waerin het hof van Brussel zich thans laet voortvaren.

» Dat eerloos (*infâme*) gouvernement van Oostenryk heeft gemeend — door de brutale drukking van Napoleon op ons Gouvernement te ondersteunen — de aendacht van het publiek af te leiden, welke zoo brandend op de italiaensche kwestie geroepen is. Het heeft in de jonge vrouw van onzen vroomen erfgenaem des troons, den achteruitkruipenden invloed gevonden, die noodig was voor zyn werk, en die aertshertogin verrigt het gevraegde vryheidsmoordende werk, tegen haer nieuw vaderland.

EMMANUEL.

(*Vervolg en einde.*)

—

Zoo stonden de zaken in Frankryk, 't welk door zyne ongehoorde overwinningen geheel Europa verbaesd had, toen op zekeren avond eene rytuig voor het pastorybuis te Folckling, stil hield. Emmanuel, die juist uit de kerk kwam, alwaer hy zyn avondgebed had verrigt, ontving den vreemdeling, die met het kruis van eer en met de teekenen van divisie generael prykte, en geleidde hem naer den Pastoor, terwyl de generael, wiens oogen vochtig wierden, eenen forschen teederen blik op den jongeling wierp. Reeds was die blik tot in het hart van Emmanuel doorgedrongen, 't welk door eene onverklaerbare onrust, die hy te vergeefs poogde te bestryden werd aengedaen. Het langdurig onderhoud van den vreemdeling met den Pastoor, die de deur van het vertrek gesloten had, scheen van eenen treurigen aerd voor den goeden gryzaerd te zyn, na diens herhaelde uitroepen, hetzy van verbaesdheid, hetzy van schrik te oordeelen. Eindelyk gaet de deur open; en toen Emmanuel door den Pastoor gewenkt, binnen trad, liep de generael de Saint-Oswald hem te gemoet en drukte den ontstelden jongeling sprakeloos aen zyn hert. De wees had zynen vader weder gevonden.

Welk eene vreugde voor den generael! welk eene teedere en kinderlyke blydschap voor Emmanuel! De eerste sedert lange jaren gescheiden van eenen zoon, dien hy verloren achtte, en die hy weder vond, versierd met al die voortreffelyke gaven, welke de natuer en uitgelezene opvoeding aen eenen jongeling, kunnen schenken, vond geene woorden, om zyne erkentelykheid aen den goeden Pastoor uit te drukken; de andere smeekte den Hemelschen Vader, wiens liefderyke zorg en wysheid hy aenbad, dat Hy hem de krachten wilde verleenen, om het gewigt te dragen van een geluk, waeronder hy scheen te zullen bezwyken.

Maer ook welk eene wolk van treurigheid en angst, verspreidde zich over het gelaet van Emmanuel, toen hy zyne blikken op den Pastoor sloeg, die bleek en spraekloos van verbaesdheid, in zynen leuningstoel gezonken was. De uitmuntende Priester zou zich niet hebben durven beklagen, dat de Voorzienigheid aen zynen lieven kweekeling eenen geslachtnaem en eenen vader wedergaf: maer hy gevoelde toch zyn aenstaende verlies. Emmanuel had niet noodig, dat de generael het rampzalig woord van vertrekken uitsprak; hy las het in de oogen van zynen tweeden vader; hy gevoelde, dat hy van den geliefde gryzaerd verwyderd zou moeten sterven. « Het is Gods wil, mompelde de Priester, met eene stem, waeraen hy vastheid poogde te geven; myn zoon eer uwen vader, door hem te gehoorzamen. » Hy had de kracht niet om er meer by te voegen. — Uwen zegen, vader! was alles wat de voor hem knielende Emmanuel stamelen kon. De generael begreep dit pynelyk afscheid te moeten verkorten..... Weinige oogenblikken later, hadden de snelle postpaerden Emmanuel en zynen vader reeds op den grooten weg van Mentz naer Parys gevoerd.

Vaerwel nederige toren van Folckling, vaerwel vreedzame Priesterwooning; voor altoos vaerwel, gastvrye wooning der arme Margaretha naer welke Emmanuel nogmaels de schreijende oogen wendde, toen bergen dat alles reeds aen zyn gezigt onttrokken, vaerwel, de Leviet zal dan die plegtigheden niet zien, die al zyn geluk uitmaekten! Hy zal dan niet meer op de trappen des Altaers knielen, om de zwakke stem van zynen gryzen pleegvader door de zyne te ondersteunen. O neen! de generael had andere oogmerken met zyn zoon: hy deed al zyn vaderlyk gezag gelden, zoodra als hy te Parys gekomen was, en wilde dat zyn zoon de vreedzame stilte des heiligdoms met het gedruisch der wapenen zou verwisselen. De Keizer, aen wien Emmanuel werd voorgesteld, vond het *piquant* hem reeds den volgenden dag een brevet van tweeden luitenant by een regement dragonders te zenden. Keizerlyke giften, hoe drukkend ook voor hem die ze ontvangt kunnen niet geweigerd worden. De generael vertrok weder naer het leger en Emmanuel volgde hem. De goede Pastoor, die eenzaem in zyn dorp gebleven was, deed alles wat zyn ouderdom hem veroorloofde, om gelukkigen te maken; maer het geluk van anderen, hoewel het zyn werk was, kon de leegte niet aenvullen, die het vertrek van zynen kweekeling, veroorzaekt had. Als hy nog maer tyding van Emmanuel bekomen had! Zou hy zynen ouden vriend vergeten hebben? Zou hy ondankbaer geworden zyn? Neen, dat is onmogelyk! De dankbaerheid was een der schoonste trekken van zyn karakter; en evenwel heeft hy nog niet eens geschreven..... Alleen de generael heeft aen den Pastoor geschreven: met dien brief had hy eene aenmerkelyke som in banknooten gezonden, om den gryzaerd schadeloos te stellen, voor alles wat Emmanuel by hem genoten had; maer die beleefde erkentelyke brief was niet van Emmanuels hand.

Eenige jaren gingen voorby. De Pastoor leest in de nieuwsbladen den dood des generaels, die in een hevig gevecht, door eenen kogel was getroffen geworden. Naeuwelyks is die tyding tot de stille wooning des Pastoors doorgedrongen, of hy ontvangt eenen brief van Emmanuel. De Pastoor breekt met ontroering het zegel; hy verneemt daeruit, dat de generael de Saint-Oswald vreezende, dat eene briefwisseling van zynen zoon met zynen ouden weldoener, den afkeer dien Emmanuel voor den krygsdienst had, zou versterken, hem had doen beloven, dat hy niet naer Folckling schryven zou. Die harde belofde door zynen vader afgeperst, had eenen zwaren last, op de dankbare ziel van Emmanuel gedrukt; maer hy had ze echter, gedurende het leven des generaels gehouden, maer gevoelde er zich door zynen dood van ontheven. Emmanuel, kapitein der dragonders, door den keizer zelve op een slagtveld met het kruis van het eerelegioen versierd, was nog immer de zedige en godvruchtige kweekeling, wiens verlies, den goeden Pastoor zoo